Ára 120 korona. — Jugoszláviában 20 jug. kor. — Amerikában 10 cent.

Budapest, május 20 (20.) 2886. szám Ötvenhatodik évfolyam, 1923

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSŐ

Előfizetési ár Magyarországon: Negyedévre . . . 1200 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal 138—05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség és kiadóhivatal Teréz-körút 5

Párisban

Kállay Tibor. — Mért csodálkozol, István?... Ahol olyan fényes a fogadtatás, ott rendszerint árnyék is szokott lenni.

Családi kör

— Nem Arany-paritáson —

Párisi útjáról hazajött a gazda,
Sovány tarisznyáját a szögre akasztva;
A sóvár gyereknép hej dehogy is merne
Kiaszott kezével kotorászni benne.
Csak tisztes távolból nézi epekedve,
Mit hozott az apjuk néki cepekedve
S félénken sikongat valamelyik Kószó:
— Jaj, valami kölcsön, s ha nem az, hát jó szó.

Nyüzsög a sok gyerek, fajmagyar és ál-tót,
Mind irná is alá két kézzel a váltót,
Sebaj, ha miatta vetkezünk pőrére:
Mind inna elöre a medve bőrére.
Kölcsön! — magyar gyerek ezt örömmel hallja,
Nemzeti nagylétünk talpkövének vallja.
Kölcsön! — oh e szóban vagyon íz és zamat,
A jó fene kérdi, hogy mennyi a kamat.

Hanem a gazdának szűk homloka felhős,
Nem tetszik most a sok öncsinálta nyelv-hős;
Most már tudja, amit rég tud az adózó,
Hogy holmi kölcsönnél többet ér a jó szó.
Adósság a kölcsön, de a jó szó készpénz,
Azzal biztosabban, hamarább is célt érsz.
De hogy mondja ezt meg sok csacsi gyereknek,
Akik örömükben máris hemperegnek?

Inkább nem szól semmit, azt is lassan mondja,
Hadd nőljön egy kissé még az ország gondja;
Ugy sem érdekelné itt ezeket semmi,
Csak amit azonnal meg is lehet enni.
Bizony pedig abból egyhamar nem esznek,
Hát folyik forgása tovább hossznak-bessznek,
Fönt csépelni kezdik a zizegő szalmát
És átveszi Gömbös hangos uradalmát. *(jász)*

Tönödések

Selffensteiner Solomontul

✡ *O sebesi rebbe elmente fördőbe Bártfáro és nédi teljes hétig nem külletett o hitküzségnek holloni o templami szószékrül o szombati dürgedelmekt, hod ilejen ganasztevük meg olejan elvetemöltek vadjtok. Eccer sak érkezik telegramm, hodj o fütisztelendü jün hozo. Oz elülgyároság oz akas Chájem Emeszt köldte ki elejbe. Ez pedig fogadta o rebbet ahodj küvetkezik: „Oz Isten hozta tégedet, bülcs és hotolmos férijü! Nédj hétig, omig valtál távol, unberufen, egészen megjógyultál és vadj pompás szinben, tehát gyól érezted mogodat. És nédj hétig, omig mink voltunk itthond edjedül tenélküled, szintén gyül mogunkat éreztünk, mert elhittük, hodj volomengyien igozok, gyámborak és becsöletesek vadjunk.“ — Kürülbelül eztet mondanám én oz excellenc gráf Bethlen oreságnok, ho én ütet fogadnék, omikor visszagyün o kölföldrül.*

✡ *Pakson eccer o dragongyosok voltok garnizonba és elgyütt ed fűherceg inspicírozni. Szolodt oz ezredes minden feleküzethez, hodj o fünséges oreság elébe mind gyáruljon köldöttséggel és beszéddel. O Zalme Topp, o hitküzségtül o prézesz, sinálto mogomogánok ed beszéd, omit oz ezredesnek be külletett motatni. Gyün oz ordenánc rahamlépésbe o Zalme Toppért, hodj tüstént mingyár menjen oz ezredes oreséghoz. „Kérem, édes Topp úr, — mondott o finám ezredes — maga nagyon szép beszédet irt, csakhogy attól tartok, félreértés lesz belőle. Azt mondja ugyanis: Hálásak vagyunk a katonák ide való helyezéséért, amely a mi egyhangú, csendes községünkbe eleven, új életet fog hozni. Hát, drága elnök úr, ebből még célzást találnak arra a sok kis dragonyosra, aki itt Pakson születni fog.“ — Osz-posz o fronceják o Ruhr-vidéken. O párisi lapok oztot mandják, hodj o katonák o bányákba új életet teremtenek. Nü, tolán sak nem arra gandalják, hodj sok kis fronceja fogja ottand mexületni!? ...*

BUDAPESTI HIRESSÉGEK

XXXI. HOITSY PÁL

— Huszonötön innen és hetvenen túl az ujságirók is szeretik egymást.

Ami igaz, az igaz

— Én tudom, hogy miért nem tetszik Wolfféknak Kállay szakszerű pénzügyi magyarázata.
— Miért?
— Mert nem *fajmagyarázat.*

Ahogy a Rombach-uccában látják

Dávid. — Mondd, Dolfikám, nem sajnálod a Krupp-művek szegény igazgatóit, akiket fejenkint 15 évre ítéltek a franciák?
Dolfi. — Éppen az jut eszembe, sajnálni őket!
Dávid. — Hát hogy lehetsz olyan keményszívű?
Dolfi. — Te szamár! Ha a franciák Párisban azt gondolják, hogy ők a Ruhr-vidéket tizenöt évig tartják megszállva, az érthető, de itt Budapesten egy Rombach-uccai zsidónak ezt nem muszáj elhinni.

Külpolitikai földrajz

— Papa, igaz az, hogy Anglia és Olaszország mellettünk van?
— Ugy látszik, igaz kezd lenni, fiacskám.
— Akkor egészen rosszul tanultuk a földrajzot, mert abban az áll, hogy Csehország, Románia és Jugoszlávia van mellettünk...

Cáfolat

Az a hír, hogy Wolff Károly az ököl politikája alatt a boxsport propagandáját értette, nem felel-meg a valóságnak. Olyan mérkőzésre gondolt, ahol csak az egyik fél üt, a másik fél nem üt, csak fél. *(Magyar Téyirati Hiroda.)*

Kedves Walkó miniszter úr!

Ön a drágasági bizottságban sűrűn hangoztatja, hogy tárcájának gondját viseli. Talán hamarább tudna végezni a drágaság hétfejű sárkányával, ha olykor az én tárcámra is gondolna. Tisztelettel *Fogyasz Tódor.*

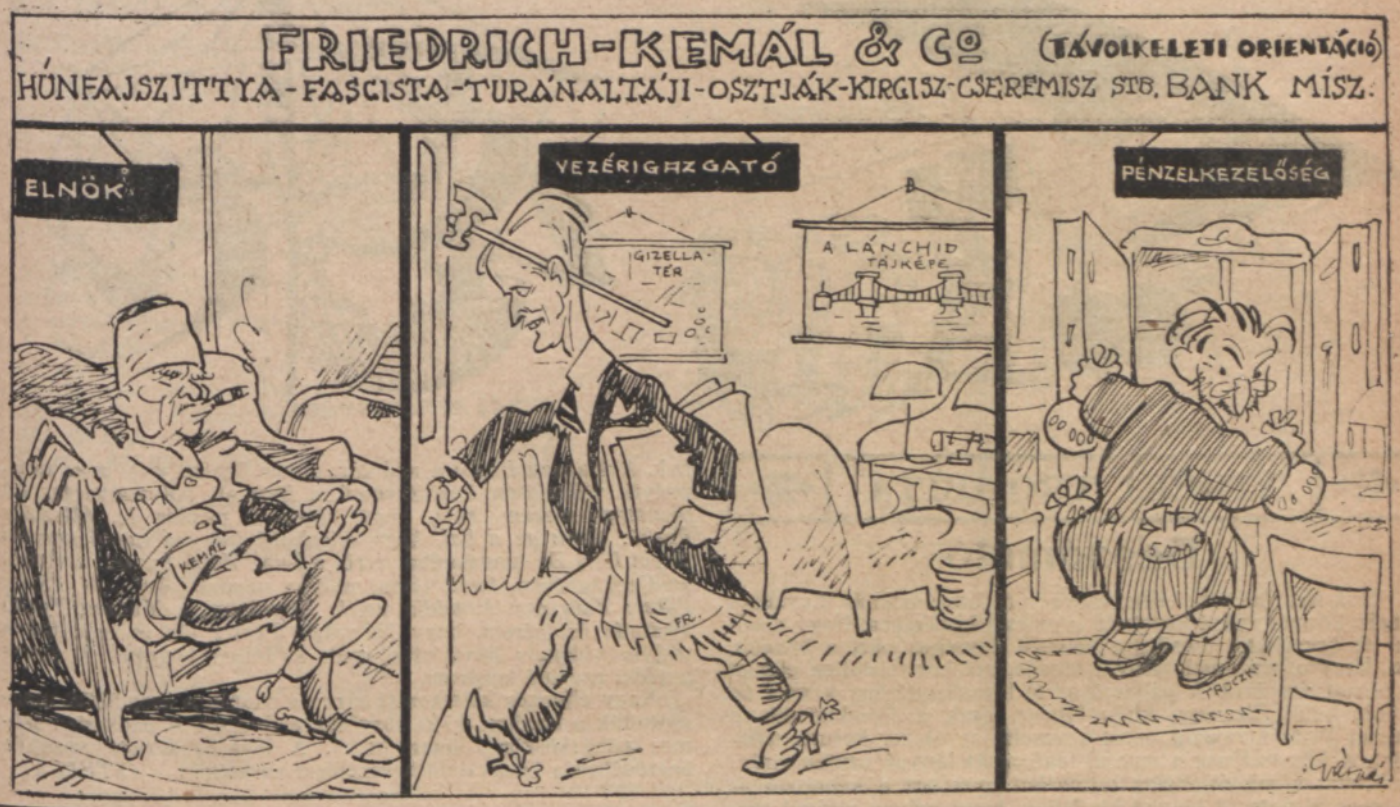

Friedrich úr Odysseiája

III.

Polyphemos-Kemál szívesen fogadott,
Kegyes kezeivel körültapogatott
S így szólott: — Soványka, de majd kihizlaljuk.
Jó kövér piláfot főzzél néki, anyjuk.

No hát jól is tartott ugyancsak Kemálné.
Volt ott dosztig piláf, kukoricamálé,
Egy szekérderékkal hoztak görögdinnyét,
Hogy csiklandják véle „madzsar testvér" inyét.

S annyit mondhatok, hogy amig ott lakoztam,
Egy élő göröggel én nem találkoztam,
Aki arra nézvést panaszt emelt volna,
Hogy Kemálék által meglüvetett volna.

Kemál úr mindennap tisztelkedett nálam,
Vigan veregetve, tapogatva vállam
S mondotta: — Hizol már, örömem ezért nagy,
Mert úgy veszem észre, jóizű legény vagy.

Hiztam is a kosztul, meg a dicsérettül.
Ám végül a dolgot vizsgálván érettül,
Szivem érzeményi dobbanvást riadtak:
Ur-Zeüsz! Ezek itt engem kosztba adtak!

Hisz ezek itt engem nem kutyába vesznek.
Oly nagyon szeretnek, hogy még meg is esznek.
Pedig hát nem azért jártam völgyön-hegyen,
Hogy pártécédulám egy spájzcetli legyen.

S mikor láttam, hogy nem lehet ám gyere ki!
Régi fegyvertársam jött elém, Ereki.
Ő már destruktiv lett, szirek közé állott.
Nagyhirű fúrója gazdátlanná vált.

Kaptam én a fúrót s percet sem veszitvén,
Tüzes nyelvem alatt jól megtüzesitém
S jól megélesitve szivem kemény kövén,
Kemál-Polyphemos egy szemébe döfém.

Akkorát orditott, mint tizezer bivaly,
Vagy mint Orgoványon a sziriai faj,
Ám én minden lelki-furdalástól távol
Usgyi, el-kilógtam szép Kisázsiából.

És most már a honvágy, honszerelem s a gond
Csak haza, az anyám Ithakájába vont.
Ott, hol Sipőcz zöldül s Baracs Marcell kéküt.
Ott hogy mi várt reám, majd elmondom végül.

(jazig)

Kedves Borsszem Jankó!

Mit gondol, nem kellene-e állandósitani a pékszträikot? Ha nincs is zsemlye és kifli, de legalább nem drágul. És mégis csak ez a fő, vagy nem? Tisztelettel *egy agyonfogyott fogyasztó.*

Igy is lehet...

— Mondja, Snikszler úr, megoldotta már a nyaralási kérdést?

— Nincs annál egyszerűbb!

— Ne mondja és hogyan?

— Hát kérem, a feleségemet elküldtem, hogy keressen lakást. A lakások rémdrágák, úgy hogy még neki sincs szíve annyit áldozni...

— Hát akkor?

— Az asszony persze nem nyugszik, folyton keres. Ha jól megy, elkeres így a nyár végéig, addig én egyedül vagyok, nagyszerűen érzem magamat, szóval nyaralok; a feleségem pedig a nyár végéig nem talál olcsó lakást és így torkig lesz a nyaralással.

Kedves Borsszem Jankó!

Pista, a falu legszebb, de leggorombább legénye babos szoknyát vett a vásáron Marinak. Mikor hazaér, azt mondja Mari az anyjának:

— Édsanyám, a Pista babos szoknyát vett nekem a vásáron.

— Aztán nem gorombáskodott veled?

— Eleinte nagyon barátságos volt hozzám, úgy látszott, jó szívvel adta, de mikor aztán az erdőn keresztül jöttünk, kétszer is a *szememre vetette.*

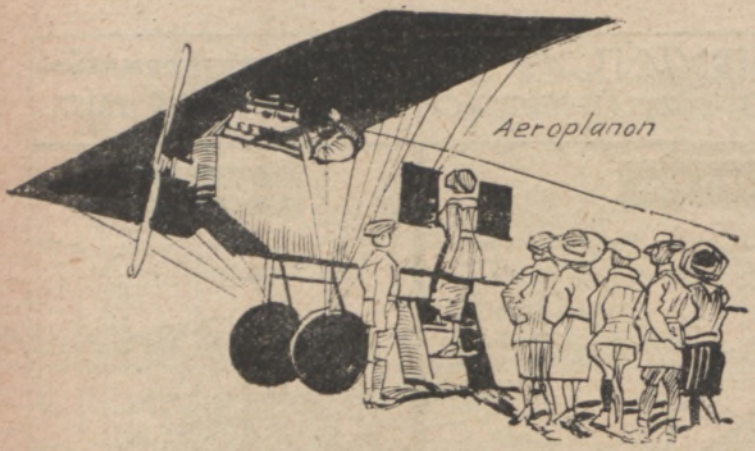

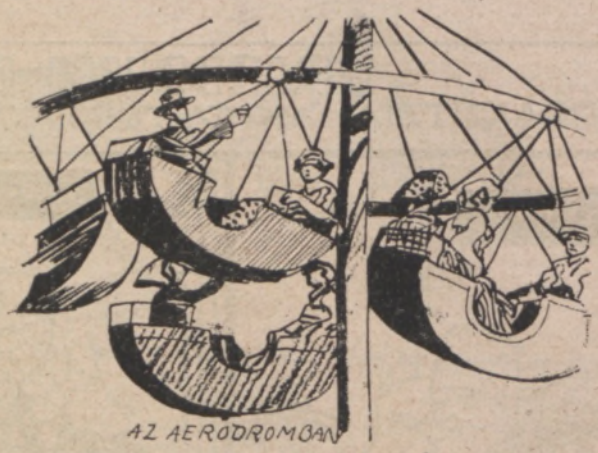

VIDÉKI TROMBITA

Beszámoló

Vasárnap tartotta meg várva-várt beszámolóját Egységes István kormánypárti képviselő a mucsai kerületben. Nagy cécóval és becsülettel fogadta a helybéli egységes párt a követet, aki, hogy a beszámoló fényét emelje, néhány felelőtlen elemet is hozott magával. A pályaudvarról lovasbandérium kisérte be a képviselőt, tizenegy kitünő lovas, csak a tizenkettedik, a Gacsaj Pista hiányzott, mert keveselte az ötezer korona napidíjat. A képviselőnek a mucsai fehérruhás lányok ezután virágcsokrokat adtak át. Főleg orgonákat, mert ez a képviselő úr kedvenc virágja. A lányok kitalálták, hogy milyen virágot szeret a képviselő úr, nem is szólva arról, hogy a bukétákat direkt a képviselő úr titkára rendelte meg Budapesten a „Chrisantém" virágcsarnokban.

Az ünnepélyes fogadtatás után kezdetét vette a beszámoló. A mucsai önkéntes tűzoltók zenekara fejenként kétezerötszázért rázenditett a képviselő kedvenc nótájára. Közben a Piac-téren kidobolták, hogy kezdődik a községi földek haszonbérleti árverése. Az egész község gazdái összecsődültek erre a főtérre, s mikor már együtt volt pár ezer ember, a csendőrök lezárták a teret, hogy a közrend és a beszámoló érdekében senkise távozhasson el. Egyben közölték a hallgatósággal, hogy a községi földek árverése a jövő vasárnapra marad, helyette a méltóságos képviselő úr fog beszámolót tartani. A közönség ezt a műsorváltozást nagy csendben fogadta, de senkise mozdult el a helyéről, látva, hogy a csendőrök amúgy sem engednek meg semmiféle eltávozást.

A képviselő úr harsogó éljenzés közepette lépett az emelvényre. Ugyanis, amint meghajtotta magát, egyik főkortese, Zsebrák János, stentori hangon orditani kezdett: „Éljen a haza!" Erre nagy éljenzés tört ki, mire a kormánypárti lapok megjelent tudósítói beirták noteszeikbe, hogy Egységes Istvánt orkánszerű tapssal fogadták. A lovasbandérium tagjai közben túlórázni kezdtek és egyik belekiáltott az elülő lármába:

— Éljen Egységes méltóságos úr!

Mire Földnélküli János afeletti bánatában, hogy a haszonbérleti árverés elmarad, igy kiáltott közbe:

— Abcug az uraknak! Éljen Kossuth Lajos!

Ezután beszélni kezdett a képviselő:

— Mindig az önök érdekéért harcoltam, — mondotta — mert hű képviselője vagyok a kerületnek. *(Nagy csend.)* Ha a nagygazdák eljöttek hozzám, hogy nem kell a földbirtokreform, nyomban ilyen irányban intézkedtem és ha a földmunkások azt követelték tőlem, hogy igenis legyen földreform, ezt a kérést is pártoltam.

— Az elmult év alatt több mint ötvenszer voltam személyesen a parlamentben, hogy önöket, mucsaiakat képviseljem és ezután sem fog csökkenni a buzgóságom, noha jelenléti díjat állapitottak meg. Az elmult évben sok törvényt hoztunk, amivel a város nem volt megelégedve, tehát nyilvánvaló, hogy a falu javát szolgáljuk velük.

— De tettem sok egyéni szívességet is a kerület polgárainak. A Madzag Ferkó a multkor, mikor Pesten volt, nem tudta, melyik villamoson kell kimenni a Nyugati pályaudvarra. Én megmagyaráztam neki, hogy hatossal menjen ki. *(Madzag Ferkó: Csak az a baj, hogy ellenkező irányba menő kocsira ültem föl!)* De tanuskodhat erről a Suba Péter is, akit elvittem az Országházba, hadd lássa, milyen munka folyik ott. *(Suba Péter: Fáin egy komédia volt!)* Köszönöm a Madzag Ferkó bizalmát és igérem, hogy ha valaki Pestre jön és nem tudná melyik villamos hova visz, csak forduljon hozzám. A nagygyülést ezennel bezárom.

Nagy éljenzés keletkezett erre és miután a csendőrök megnyitották a kordont, ki-ki sürgősen eltávozott. A banketten számos pohárköszöntő hangzott el. A lovasbandérium vezetője beszédében a búzavaluta bevezetését sürgette. *(STELLA)*

Indiszkrét kérdés

— Minden középút Rómába vezet?

Előfizetőinkhez!

A Borsszem Jankó búzavalutája

A nyomasztó papir- és nyomdaárak miatt a *BORSSZEM JANKÓ* egyes példányainak árát legközelebb — de csak átmenetileg — 150 koronára, a negyedévi előfizetési díjat pedig 1500 koronára emeljük föl. Hogy közönségünket a folytonos emelésektől megkiméljük, tekintet nélkül a jelenlegi előfizetések lejártára,

a mai napon búzavalutájú korlátlan előfizetést nyitunk.

Bárhogy alakul is a jövőben a *BORSSZEM JANKÓ* előfizetési ára,

amennyiben az előfizetési díjat junius hó 30-ig beküldi, már most, akár tíz évre is, bárki előfizethet a Borsszem Jankóra, negyedévi 1500 koronát véve alapul.

Egy kis számvetés képet nyujt arról, milyen előnyökhöz jutnak azok, akik ezt a rendkivül kedvező alkalmat megragadják. A *BORSSZEM JANKÓ* előfizetési ára — ha csak az eddigi árakulásokat vesszük alapul — már október elsején 3000 korona lesz negyedévre. Aki azonban *junius végéig* 3000 koronát küld be, nem negyedévig, hanem félévig kapja a lapot. Aki 6000 koronát küld be, egy évig kapja a lapot, tekintet nélkül arra, hogy ötször vagy tízszer kell-e majd emelnünk egy éven belül a lap előfizetési árát. És igy tovább.

Mint látható, a *BORSSZEM JANKÓ*-ra előfizetni ugyanannyi, mint a mostani — aránylag jobb — pénzt megmenteni a jövőre, tehát valorizálni.

Ez a Borsszem Jankó búzavalutája.

Siessen már most megújitani előfizetését! Kérjen levelezőlapon vagy telefónon (138—05) befizetési lapot a *BORSSZEM JANKÓ* kiadóhivatalától.

A kiadóhivatal

Egy kis modern nyelvészkedés

— Pótlás a „Magyar Nyelvőr" évfolyamaihoz. —

1. Az *elme* és a *kelme:*
Két szó, nem egy a tő;
Elmével kelme nálunk
Alig szerezhető.

2. *Alap* s *kalap:* e szókra
Ikrek gyanánt tekints;
Nem futja ott kalapra,
Hol alaptőke nincs.

3. *Sajog* s *a jog:* bizonnyal
Közös az eredet;
Szólj jogrul s foghatod már
A sajgó sebedet.

4. *Agyon* s *vagyon:* e szókbul
Rokonvér csergedez;
Ki sokakat agyonver,
Végül vagyont szerez.

5. Az *ikra* meg a *szikra*
A színpadon: iker;
Hol nincs művészi szikra,
Lábikra a siker.

6. Az *ajtó* és a *sajtó*
Egy gyökbül származó,
Hisz mindkettőt becsukják,
Föltéve, hogyha jó.

7. Az *ír* s a *zsír* szavakban
Nem lelsz közös eret;
Tudtommal zsír — írásból
Négy éve nem eredt.

8. A *gazság* és *igazság:*
Külön gyök mindenik,
Praxisban mégis olykor
Csereberélgetik.

9. *Eleség* s *feleség* közt
Nincs nyelvi kapcsolat,
Bár a feleség nyelvel
S a férj, az nyel sokat.

10. Az *óhaj* és a *sóhaj:*
Két szó, egy fogalom;
Ha jó ebédet óhajtsz,
Sóhajthatsz, angyalom.

11. *Agyar* szó a *magyar*-ral
Egy ősbül alkotott,
Hisz magyar a magyarra
Mindég agyarkodott.

MOLNÁR JENŐ

A boldogtalan szerelem

— Te, tudod mi a boldogtalan szerelem?
— Boldogtalan szerelem az, amikor az ember olyan valakit szeret, akinek nincs pénze.

A diagnózis részben téves

Na kérem, ez súlyos deliktum. Budavári László, a nyugalmazott ódaköltő elpanaszolta, hogy miközben a detektivfölügyelő állitólag fültövön legyintette, így aposztrofálta őt, már mint Budavárit: „Nyomorult *senki vagy!*" Hát ez egy kicsit erős, az már igaz. Mi egyébként ismerjük a vereckei fajvédőt és elmondhatjuk, hogy a detektivfölügyelő sommás megállapitása bizonyos mértékben túlzás. Budavári éppenséggel nem nyomorult...

Fajvédelem és börze

Valamelyik nagyhangú honmentő a kerületében beszámolót tartott s a többi közt imigyen eresztette szélnek bőségesen bugyogó gondolatait:

— ... bármiként forduljon is az idő kereke, mi nem leszünk hűtlenek ősi foglalkozásunkhoz. Ha kell, ökölle is megóvjuk *őstermelő* és *haltenyésztő* jellegű...

Itt valaki közbekiáltott:

— Régen rossz! Inkább Ganz-Danubiust vegyen vagy Rimát.

Ruha teszi az embert...

— Változatok —

A női szalon tulajdonosa. — Ruha teszi az embert gazdaggá.

Anita Berber. — Ruha teszi az embert közönségessé.

A kabáttolvaj. — Ruha teszi az embert hűvösre.

Fedák Sári. — Ruha teszi az embert énekművésznővé.

Szélhámos, aki uniformist hord. — Ruha teszi az embert felelőtlenné.

A férj. — Ruha teszi az embert tönkre.

Kölcsönadnám
rövidlejáratú egymilliós kölcsönömet, amelyre Londonban és Rómában kilátásom van, csekély heti 5 százalékos kamattal. SANYARÓ VENDEL

BORSSZEM JANKÓ A SZINHÁZBAN

Ágyrajáró lélek

— Nemzetiszindarab három vándorlásban —

Szereplők: Beőthy László vezérmérnök, *Hevesi Sándor* mester, *Kéz Irén* mint kézirat. *Detektív. Gróf Szinigaz.*

I. VÁNDORLÁS

Detektív. — Megfigyeléseim a következők: Délután két órakor őnagysága fogta magát s a Magyar Szinházból kilépve az Erzsébet-körúton a Nemzeti Szinházig ment. Itt egy magas, fehérkamásnis úr várta. Őnagysága szórakozottan esernyőjével ezt a szót irta a porba: „tantième". Aztán azt mondta fönnhangon: „Szeretem, ha előadják, mert ha tűzre teszik, szaga van". Aztán zárt kocsiba ültek s a Vígszinház elé hajtattak. Innen visszafordultak, kiszálltak a kocsiból, elbúcsúztak egymástól s őnagysága most gyalog jön a Magyarig.

Beőthy. — Rendben van. De mondja csak, nem hasonlit az az úr a kollégámhoz, Hevesi Sándorhoz?

Detektív. — Nem, annak nincs pocakja. Határozottan emlékszem, az egy másik szinigazgató volt.

Beőthy *(magában):* Azt tudtam, hogy Hevesivel kacérkodik, de hogy egy másikkal is, azt nem.

Gróf Szinigaz *(megjelenik):* Kedves mester...

Beőthy *(észreveszi rajta a fehér kamásnit):* Mars ki, nyomorult! Elcsábitottad legdrágább kincsemet! Takarodj! *(Gróf Szinigaz dühösen el.)*

Hevesi *(belép):* Beszélni akartál velem?

Beőthy. — Kedves fiam, én most kivándorlok Amerikába. Itthagyom őt neked. Vigyázz nagyon rá. A hazajáró lelkedre kötöm. Nem rossz ő, csak úgy néz ki, mintha hálni járna belé a lélek.

Hevesi. — Nem, nem fogadhatom el. Béküljetek ki.

Beőthy *(röhögve):* Mit mondasz? Én — vele? Örülök, hogy leráztam a nyakamról. *(Örömében főbelövi magát.)*

(Függöny)

II. VÁNDORLÁS

(Gróf Szinigaz lakása)

Kéz Irén *(mint kézirat):* Eljöttem búcsúzni, mert vége kell hogy legyen közöttünk mindennek. Menyasszony vagyok, eljegyzett Hevesi, a mester.

Gróf Szinigaz. — Csak nem hagy itt ilyen lelkiállapotban? Én olvasok a maga lelkében, mely hazajár, de szeretne ittmaradni. Vegye csak föl ezt a pongyolát.

Kéz Irén. — Nem, nem. Ugyis elég pongyola vagyok.

Gróf Szinigaz *(suttogva a fülébe):* Irén, én szeretem magát — emlékszik még —

Kéz Irén *(elérzékenyülve):* Oh... oh...

Gróf Szinigaz. — Legyen az enyém...

Kéz Irén. — Nem, nem lehet. Mindig az első uramat látom, a Beőthyt, ha rosszra gondolok. *(Bejön egy hordár.)*

Kéz Irén *(fölsikolt):* Az uram! *(Összetéveszti az urával.)*

Hevesi *(megjelenik).*

Kéz Irén. — Vigyen el innen, vigyen el...

Hevesi. — Vigyen el az ördög! *(Otthagyja.)*

(Függöny)

III. VÁNDORLÁS

Hevesi. — Te rongy, te vacak, te utolsó... A gróf is kidobott, most hozzám jössz? Hol voltál az éjjel?

Kéz Irén. — Bárdossal háltam. Mert én vagyok az ágyrajáró lélek.

Hevesi. — Mit akarsz tőlem?

Kéz Irén. — Tiporj rám, szaggass szét, mert rossz vagyok. Tisztességesen akarok ezentúl élni.

Hevesi. — Mit fogsz kezdeni?

Kéz Irén. — Elmegyek moziba — szkeccsnek.

Hevesi. — Nem, azt nem fogod tenni. Enyém maradsz, mert csak nem fogom Beőthy előtt blamálni magam. Megtartalak.

Kéz Irén. — Könyörületből?

Hevesi. — Nem, csak azért, hogy ne gondolja, hogy én nem vagyok olyan destruktiv, mint ő. Le akarom pipálni.

Villanyszámlás *(Beőthy képében).*

Kéz Irén. — Az uram! *(Összetéveszti az urával.)*

Beőthy *(hidegen):* Hagyj már békén! Én csak a Hevesi kollégának akartam villanyszámlákkal demonstrálni, mennyire nem érdemes a drága villanyfényű gyertyát tartani ehhez az ágyrajáráshoz. *(Hirtelen benyujtja az Unio r.-t. villanyszámláit is és eltünik.)*

(Függöny) CARÁMY

—o—

Cáfolat

Nem igaz, hogy Fenyvesi Emil otthagyja a Vígszinházat, amiért Hegedüs Gyulával és nem ő vele, a vérbeli drámai művésszel játszatták John Gabriel Borkman-t. A Vígszinház igazgatósága fölmutatta Fenyvesinek az ujságok Borkman-kritikáit és a mellőzött művész ezeket *teljes elégtétel* gyanánt elfogadta.

—o—

Önálló töprengés

— Vajjon igaz-e, hogy a Nemzeti Szinház a „Sári biró"-t azért nem adta elő, mert *Móricz* irta és Jakab Ödön azért nem jutott be az Akadémiába, mert ő pláne *Jakab?*

—o—

Kedves Borsszem Jankó!

Hallom, hogy egyes operai balkarmesterek agyon szeretnék üttetni Tittel szerződtetését. Pedig hiábavaló minden fölfelé fohászkodás és káromkodás, hiszen tudvalevő, hogy Tittel *Bernátba nem üt a mennykő.* Tisztelettel *egy látcsöves úr.*

Lábass Juci levele a ZoZó-céghez:

Kijárulom, hogy mitől oly szép és bársonyos az arcbőröm. A Zozó crémtől és a Zozó puder-tól.

Lábassjucy

Nyilatkozat

Fölkértek bennünket az alábbi sorok közlésére:

Nehogy fényűzési adót vessenek ki rám, kijelentem, hogy a szappan és a vízdíjak hatalmas drágulása miatt fiamat Nagypénteken sem mosom. Még az a szerencse, hogy fajtám született fasiszta és így mosdás nélkül is tiszta fekete. Tisztelettel *a holló.*

A paradicsomban

Éva *(Ádámhoz):* Keress nekem egy sokkal kisebb szőlőleveleckét, mert egészen felöltözve szégyellek kimenni a strandra...

A kis csibész

— Adta kölyke!... Tudja az édesapád, hogy dohányzol?
— Nem... de éppen most akarom meglepni.

Kos, Bika, Kettős...

(Történik az álomfejtő-hivatalban, a falun)

Atyafi. — Agyonisten szép álmokat. Hát elgyüttem.
Álomfejtő. — Mi jót hozott, szomszéd?
Atyafi. — Álmodtam éccaka.
Álomfejtő. — Hát csak ki vele.
Atyafi. — Aztán mit kóstál az?
Álomfejtő. — Majd álomszámfejtem...
Atyafi. — Csak azért mondom, mivel hogy én már kifizettem a magamét.
Álomfejtő. — Kifizette?
Atyafi. — Hát az adóvégrehajtó vasalta be rajtam a mult héten. Azt mondta, le kell szurkolnom az egyenes álomadót.
Álomfejtő. — Talán államadót?
Atyafi. — Egy kutya az.
Álomfejtő. — Nem egészen. Azt azért szedik, hogy elvegyék az ember álmát és hogy nekem kevesebb legyen a megfejteni valóm.
Atyafi. — Hát én gondoltam valamit.
Álomfejtő. — Ugyan mit?
Atyafi. — Csináljunk csereüzletet. Uraságod megfejti az én álmomat, aztán én fejtem meg az álomfejtő urét... Merthogy én is tudok ám fejteni... Megtanultam az álmoskönyvből...
Álomfejtő. — Nem bánom. Hát idefigyeljen. Kint járok a piacon, hát csak látom, hogy egy hízott liba egyre a nyomomban van. Se szó, se beszéd, fogom a libát, kitekerem a nyakát és hazaviszem. Otthon aztán elkezdem kopasztani. Kopasztom... kopasztom... és a végén kisül, hogy ő kopaszt meg engem. Halljuk a megfejtést...
Atyafi. — Rögvest, csak előbb nekigyürközök.

(Hókuszpókusz)

Álomfejtő. — Mit csinál?
Atyafi *(nagyot szi a pipából):* Hipnopipálok...
Álomfejtő. — Transzba hoz?
Atyafi. — Francba hát. A rossz seb ott egye...
Álomfejtő. — Hát csak rajta.
Atyafi. — Kos, bika, kettős — rák, az oroszlány, szűz...
Álomfejtő. — Mit csinál?
Atyafi. — Keresem a libát.
Álomfejtő. — A csillagokban?
Atyafi. — Ott hát. Arra lesz a Fiastyúk mellett. Hopp, megvan. Liba álmában menyecskét jegyez...
Álomfejtő. — Ezt eltalálta. Csakugyan.
Atyafi. — Nyakat kitekerni szerelmet jegyez. Kopasztani viszonyt jegyez.
Álomfejtő. — Ördöge van.
Atyafi. — Szőke, mint a búza. Karcsú, mint a nádszál és tüzes, akár a csikó...
Álomfejtő. — Meghiszem azt. Ilyen szeretőm se volt még. Valóságos hisztérika népies kiadásban. A föld ősereje csak úgy sugárzik belőle... Egy anyaföld, egy földanya...
Atyafi. — A szeme kék...
Álomfejtő. — Mint a búzavirág. És búsfekete a szemöldöke...
Atyafi. — Annak a menyecskének a háta közepén egy nagy anyajegy van...
Álomfejtő *(vállon ragadja):* Hah! Most már tudom, hogyan találta ki. Ne tagadja, viszonya volt vele...
Atyafi *(egyet szi a pipából. Flegmával):* Persze hogy vót... Hiszen a hites feleségem.

DYM

Kedves Borsszem Jankó!

Biró elé került Fütykös koma, amiért a grófék kutyáját leütötte.

— Aztán mondja csak kend, — szólt a biró — nem sajnálta megölni azt a kutyát? Az egy finom bulldogg volt. Belé kellett szúrni? Nem tudott volna a vasvilla másik felével ráütni?

— Hát, instállom, — felelt Fütykös koma — az a kutya sem a másik felével harapott ám belém.

A lakásüzérképző akadémián

Az első „Lakáskirály" kétségtelenül Mózes volt. Ugyanis ő sem kivánt az általa közvetitett Kánaánban lakni...

Kedves Borsszem Jankó!

Nem értem, hogyan van az, hogy ennyi ember lesz öngyilkos, mert megunja az életet. Hát élet ez? Tisztelettel *egy humorista.*

AMERIKAI HUMOR

A léprement betörő

A BIRÓ. — No és hogyan sikerült elfognia azt az embert?
A RENDŐR. — Szenvedélyes futballista, hát füttyentettem egyet és ő rögtön megállt.

Gyöngédség

FÉRJ. — A Salvage-cég számlát küldött nekem. Nem emlékszem, hogy ott valamit vásároltunk volna.
FELESÉG. — De igen, szívem. Ott vettem meg a születésed napján adott ajándékot.

GYÓGYIT ÜDIT HARMATVIZ TELEFON: J. 112—59 GELLÉRTRAKPART 1

Két tücsök a kórteremben

Most mély a csend. Mind szendereg
A sok beteg...
Csupán egy betévedt, árva
Kis bogárka
A terem egyik sarkába'
A gőz-cső alatt, a zugba'.
Cirpel-cirpel... El nem unja
Pizzicatoban hegedül
A una corda, egyedül.

Itt feledte a forró nyár.
A kis bogár
A kórteremben itt maradt
A cső alatt
S nem feledheti a nyarat.
Míg a nyár múlásán zokog,
Szive már úi nyárért dobog.
Multat sirat, újat remél:
Csak e két érzelemben él.

Látod-e?... Én is kis tücsök,
Csak itt ülök
S dalolok az elmult nyárról,
Zöld gyepágyról,
Tenger virág illatáról...
Hallgatlak s én is cirpelek.
De én tudom, hogy teneked
S nekem már nem lesz soha nyár...
— Jó éjt, testvér, kicsiny bogár...

ZSELLÉR ANDOR

A vaj meg az iró

— Te nagy nyelvböngész vagy. Mondd meg hát, mi tulajdonképpen a különbség a *vaj* meg az *iró* közt?

— Nagyon egyszerű. Hát tudod, a vajnak irója van, de az irónak — pláne ha magyar! — nincs vaja.

Jajjj!

— Tudod, mit fogad meg a legtöbb ember a turfon?

— Mit?

— Azt, hogy többet nem fogad.

Utolsó kisérlet a drágaság megállitására

Ugyebár, a drágaság egyik foka az, hogyha valaminek fölemelik az árát, száz más cikké megy utána. Egyszerű tehát a probléma: meg kell forditani a rendet. Ime egy meggyőző példa. Ha valaki héberül akar olvasni, hiába próbálja rendesen elülről, nem megy, de próbálja csak meg visszájáról, hátulról, ha tud, akkor nagyszerűen megy az olvasás.

Igy lehetne olcsó világot is csinálni. Teszem azt, egy reggel arra ébrednénk, hogy a villamoson így szólna hozzánk a kalauz:

— Kérem, már nem nyolcvan, csak hetven korona a jegy.

Te biztosan így felelnél, polgártársam:

— Micsoda? Csak nem kergültek meg?

A kalauz pedig felelné:

— Oh, tessék csak egész nyugodtan a kocsin maradni, éppúgy fogunk menni vagy állni, mint máskor.

Másnap már hatvan korona lenne a jegy. Az emberek ugyanis nem szállnának föl, hanem azt mondanák:

— Csak nem dobáljuk a pénzünket! Lesz az még holnap olcsóbb is.

Aztán a munkások sztrájkba lépnének, de nem azért, hogy fölemeljék a munkabért, hanem azért, hogy leszállitsák. A munkaadó csak nézne egy darabig, de aztán rimánkodna:

— Ne tegyenek tönkre, uraim, hisz ha megtudják, hogy önök olcsóbban dolgoznak, lemegy minden portékám ára.

Persze a munkások nem engednének, sztrájkolnának és a munkaadó végre beadná a derekát és kénytelen-kelletlen leszállitaná a munkabéreket.

Mi következnék ebből? Hogy a kereskedők is mindent olcsóbban adnának. Senkisem venne, mert mindenki az olcsóbb árakat várná és az olcsóságot épp úgy nem lehetne megállitani, mint most a drágaságot.

Elmeséltem a tervemet egy pénzügyekhez értő barátomnak. Egy híres közgazdászhoz utasitott és hozzátette:

— Add elő a tervet; ha nem dob ki, az jó jel.

Szótfogadtam. Hazánk nagy közgazdásza türelemmel végighallgatott és nem dobott ki.

— Csak még egy kérdésem volna — szólt végül. — És semmisem marad meg a drágaságból, semmisem lesz drága?

Féltem, hogy elrontom a dolgot, ha azt mondom, hogy semmi, azért óvatosan megkockáztattam:

— No, kérem, azért valami mégis minden embernek drága lesz, például önnek is megmarad valami, ami még sokáig drága lesz.

— Micsoda? — kérdezte kiváncsian.

— Az anyósa — feleltem kurtán.

Szó nélkül kidobott és most nem tudom, kérem, hogy a tervemnek szólt-e ez, vagy pedig az anyósát nem tartja elég drágának?

MÁRCIUS

Antik órák és zsebórakülönlegességek SZÉKELY BÉLA órásnál, Wesselényi-u. 1. (Károly-körút sarok.)

GUMMISARKON
ruganyosan, nesztelenül járunk.
Kiméli a magunk és környezetünk idegeit.
Olcsóbb és tartósabb, mint a bőr.

Lúci dolgok

A kripta

Minden tehetős embernek van már kriptája Lúcon, de az öreg Seregélynek még nincs. Pedig tehetné, mert hat ökör jár ki az udvarából. Korholja is a komája, Dübbencs Jóska, ezért a nagy elmaradottságért:

— Ugyan, koma, mér is nem készittet mán magának kriptát? Mán még Törköly Miskának is van, pedig az a komához képest csak olyan, mint a görhe a kalács mellett.

— Nem látom én azt jónak — veti ellen a koma.

— Hát amíg él, — vágja ki Dübbencs a tromfot — nem is láthati milyen, holyan; de ha meghal, majd megláti, milyen jól gyün ki vele.

Korrigálás

A lúci állomáson vagyunk. Nagy a tolongás. Miskolcon éppen vásár lesz, hát ilyenkor kiki igyekszik a városba, hogy eladjon vagy vegyen valamit. Az összeverődött seregben Törköly Jóska bátyánk is ott lábatlankodik. éktelen nagy batyu van a hátán. Ördög tudja, mi lehet benne, de hogy termetes, az szent. Az állomásépület előtt áll már kint, mert jelzett a vonat.

Egyszer csak hirtelen hátrafordul. Éppen Cinege Péter cipészsegéd billegtette a lábát mellette. Természetes, hogy Cinegét a nagy batyu úgy oldalba teremtette, hogy a kalapja is leesett. Csepp híjja, hogy maga is el nem terült a földön. Miután pedig Cinege sem galambtojásból kött, sőt inkább a hörcsögökkel tartott atyafiságot, nagymérgesen rárivallt Törkölyre:

— Azt a mindenit a fejinek! Nem tud vigyázni! Maga tökéletlen marha!

Viszont erre a barátságos szóra Törköly ugrott egyet:

— Nem másitya meg mingyárt a szavát?

— Megmásitsam? No jó, — bömböli Cinege — hát legyen: maga tökéletes marha! *N. A.*

„A Nép" helyett

— Szeret engem, Lilike?

— Nem! Énnekem egész férfi kell.

— Puff neki! Szóval maga is *antiszemita.*

Milyen eső kéne?

Összetalálkozik a vásártéri ivóban a két sógor, az egyik Somogyból, a másik Zalából. Iddogálás közben csakhamar az időjárásra fordítják a szót.

— Hát osztán elég-e az eső tifelétek?

— Bizony édeskevés. Tudod, sógor, ha egyszer-másszor úgy megeredne s addig meg se állana, amíg az anyjukom nyelve szokott, az még segítene valamit.

FÜRDŐ · TENNIS · ÉS SPORT

fölszerelések legolcsóbban beszerezhetők
Sport- és Gumiáruház-ban
Szányiel, Markfeld és Held
VII., Király-utca 39. szám.
Telefon: József 128—21.

Kedves Borsszem Jankó!

Ugyan mondja kérem, beiratkozott már Ereki Károly a zsidók szent egyletébe, a Chevrába? Ha még nem, úgy siessen, vétesse föl magát, vonuljon be az aggok házába: ott még talán tudna pártot alakitani.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borsszem Jankó jelen számát kedden, május 15-én zártuk le. — **M—s.** Kár, hogy a vidáman induló töténetkét („Röpültünk") ellapositotta az agyonkoptatott csattanóval. — **Fullánk.** Az egyikből prózai ötletke lett. — **Juventus.** Izmos, friss tehetség bontakozik ki *Zsellér* Andor első verseskönyvében („A másik életemből"). Ha itt-ott a sorok még ingadoznak is, egy megkapóan gyöngéd férfiszív zendül föl belőlük. A szemérmesen tiszta szerelmi hangulatok és gondolkozásra késztő gondolatok jótékonyan különítik el a mai társadalmi anarchiából kisarjadt mohó és rideg fiatalságtól. Az új poéta első könyvét csak szerény foglalónak tekintjük arra az elismerésre, amely talentumának még bőven ki fog járni. — **Páris.** Valamivel kevesebb szimpátiát és valamivel több hitelt kérünk. — **Nyomorgó szinész.** Téved. Az a „művésznő" igenis a gázsijából vette magának a hatvanmilliós villát. Kövesse a jó példát és takarékoskodjék. — **Nyomorgó bankfiú.** Téved. Az ön direktora abból a különbözetből vásárolt automobilt és bérpalotát, ami az általa vásárolt bankpapirok és az ügyfelekkel vásároltatott bankpapirok között mutatkozik. Kövesse a jó példát és legyen becsületes. — **G—ula.** Először is: kiváncsiak volnánk annak az állítólagos „segédszerkesztőnknek" a nevére, aki önt humoros irásokra fölbiztatta. Másodszor: idővel talán hasznavehetőt is produkálhat, ha leszokik a legelhasználtabb viccek hidegvérű elsütögetéséről. — **Rayon.** Csípős, de jó. — **S. S.** A klasszikus Cziczeszbeiszer-átok rövid és csattanós. Üdv! — **A jó madár...** Alkalmilag, lényeges módositásokkal. — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: **Molnár Jenő és Bér Dezső**
A szerkesztésért felelős: **Molnár Jenő**
Kiadótulajdonos: **Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.**
Igazgató: **Szekeres Rudolf**

Száz szónak is egy a vége, fertőzések ellensége: lysoform

Művészi fényképészet
„MONA LISA"
Erzsébet-körút 20. Telefon.

Képrejtvény

A megfejtők között *tizenegy jutalmat* sorsolunk ki. Jutalmat *csak lapunk előfizetői* nyerhetnek. Jutalmaink a következők:

1. *Egy nagy doboz „Oceán" cukrozott gyümölcs.*

2. *10 üveg Tavaszi sör, a Polgári Serfőzde gyártmánya* (házhoz szállítva).

3. *egy nagy doboz „Virág"-féle dessert.*

4. *egy üveg „Lysoform".*

5. *egy Sphinx-„BI-OZONE"-készlet* (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely fogpaszta),
6. *egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan.*

TELEFON: 15—66

7. *egy kis üveg*

8. *egy nagy üveg ZoZó kölni víz.*

9. *egy félkiló „Uhu" kávépótlék,*
10. *két pár Berson-gumisarok* (férfiaknak és nőknek),
11. *egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer.*

A *Borszem Jankó* 2885. (19.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Egy tojásból rántotta

A multheti számunkban megjelent talány helyes megfejtését 93-an küldték be. Nyertesek: 1. *Novák* Lajos *(Budapest,* VIII., Aggteleki-ucca 14), akinek egy nagy doboz „Oceán" cukrozott gyümölcsöt; 2. *Lányi* Zsigmond (*Budapest,* V., Akadémia-ucca 6), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Tavaszi sört; 3. *Kún* Évike (*Jászberény),* akinek egy doboz „Virág"-féle dessertet; 4. *Knapp* Oszkár (*Cegléd,* Rákóczi-ucca 36), akinek egy üveg „Lysoform"-ot; 5. *Illyés* Zsigmond (*Budapest,* I., Mészáros-ucca 48), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE"-készletet; 6. *Papp* Lajos *(Isaszeg),* akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappant; 7. *Nyitrai* Jenő (*Budapest,* VIII., Tavaszmező-ucca 11), akinek egy kis üveg Hungária Casino habzóbort; 8. *Grünbaum* Erzsébet *(Nagyatád),* akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 9. *Hoós* László (*Szombathely,* Máv-műhely), akinek egy fél kiló „Uhu" kávépótlékot; 10. *Nagy* Béla (*Budapest,* VI., Vörösmarty-ucca 48, II. 18), akinek két pár Berson-gumisarkot; 11. *Tóth* Iduska *(Alcsuth),* akinek egy nagy palack „RAPIDOL" folyékony fémtisztító szert küld a kiadóhivatal.

Modern szemüvegek látcsövek, időjelzők készítése és javítása a legolcsóbban csak BARNA ANDOR látszerspecialista műhelyében VII., Izabella-utca 11. Postai szétküldés naponta.

Kapható minden jobb cukorka- és csemegekereskedésben.

VIRÁG OSZKÁR
CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UCCA 12.

Ezüst evőkészletek

Budapest, IV ker., Múzeum-körut 17

FÉRFI-INGEK
nagy választékban
Lukács és Pásztor
Budapest, Egyetem-u. 11, Gróf Károlyi-palotával szemben.

KABATA CSOKOLÁDÉ VALÓDI ÉS FINOM

„PNEU WIMPASSING"
Egyesült ruggyantaárúgyár r.-t.,
ezelőtt Meunier J. N. Reithoffer.
Budapest, VI., Andrássy-út 8.
Telefon: 99-47. :: Sürgönycím: Asbestos, Budapest.

ÚJBÓL KAPHATÓ
RAPIDOL legjobb folyékony tisztítószer. — Valamennyi fém számára
Magyar Rapidol b. t. Budapest, VII., Hársfa-utca 57.
Telefon: József 139—33.

Szakorvosi vérgyógyító orvosi rendelő intézet
Budapest, VII., Dohány-u. 39. Rend. d. e. 11-1., d. u. 4-7-ig.

A mai koldusok

— Nem adhatok, néni, nincs apróm, tízezer korona a legkisebb pénzem.
— Nem baj, nagyságos úr. Tudok én váltani.

Családi, iskolai, szinházi **mozit akar?** forduljon **Hatschek és Farkashoz** IV., Budapest, Károly-körut 26. szám

Kerékpárok gyermekkerékpárok, csomagszállitók, gummik, alkatrészek legolcsóbban diósadi Deák László kerékpárraktár és gyártás. Budapest, Németutcca 45. Árjegyzék ingyen. Tel.: József 60-94

ABADIE valódi francia papir

ARANY-SZŐKE HAJ! Van ennél szebb?

A felülmulhatatlan Hyvarjon-féle **„ONO“** Golden Hair Wash világosbarna, vörös, szőke vagy fekete hajat fokozatosan világossá, majd aranyragyogásúvá változtatja át. Nem festőszer. Teljesen ártalmatlan. Számtalan esetben kipróbálva. Csodás eredmény. Egy nagy üveg *K 500.—* Főraktár: Budapesten Török József gyógyszertár, Király-u. 12. Operagyógyszertár, VI., Andrássy-út 26. Kartschmaroff-drogéria, Rákóczi-út 50 és Erzsébet-körút 1; Róna-drogéria, VIII., József-körút 50.

Brilliánsokat, gyöngyöket, régiséget bárkinél drágábban vesz Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 51. (Teréz-templommal szemben) Cimre tessék figyelni. Telefon: József 105-3[illegible]

Művészies képkeretek Kézimunkák szakszerű keretezése Váradi Bélánál, Budapest, Andrássy-út 43.

Szakorvosi rendelő vér- és nemi betegek részére. Ezüst Salvarsan-oltás! Rendelés egész nap. Rákóczi-út 32, I. em. 1, a Rókus-kórházzal szemben.

A Pesti Lloyd-társulat nyomdája, Budapest, V., Mária Valéria-utca 12. (Nyomdaigazgató MÁRKUS PÁL.)